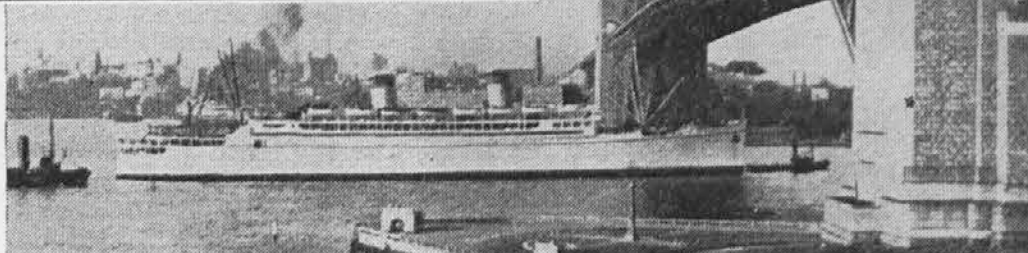

*Na starem so trgu pod lipo zeleno
Troberte in gosli, in cimbele pele,
Plesale lepote 'z Ljubljane so cele
V nedeljo popoldan z mladenči
vesele.*

Prešeren.

MISLI

Registered at the G.P.O. Sydney for transmission
by post as a periodical.

JULY - - - 1954

Vol. III. No. 7.

66 Gordon Street, Paddington, N.S.W. Telephone: FA 4025. — St. Francis (Oxford St.), Paddington. — „MISLI“, G.P.O. Box 553, Sydney, N.S.W.

Hodil po zemlji sem naši

Na najzapadnejšem obronku slovenske zemlje se razprostira naša lepa Primorska. Na tem ozemlju se v lepi harmoniji združujejo vse naravne lepote, ki si jih more človek predstavljati: tu se dvigajo proti nebu sivi vrhovi gora, tam se razprostirajo zelene planine, preko šumnih slapov in deročih voda pridemo do prelepih ravnin in travnikov, odtod pa se nam oko zazre v modrino našega Jadrana, ki se na obzorju združuje s prav tako modrim nebesnim svodom. Pa ravno zato, ker je ta košček Slovenije najlepši v svojem naravnem čaru, je najbrž tudi najbolj preizkušen. Preko Primorske je šlo že nešteto viharjev in temnih dni, ki jih še ni konca. Res hudo preizkušena in v ognju prekaljena je ta zemlja . . .

Če pa si hočemo ustvariti primerno sliko Slovenskega Primorja, se moramo nekoliko pomuditi pri vsaki pokrajini posebej. Naše gore so one, ki tvorijo nekako primorsko mejo z drugimi slovenskimi deželami. Kako lepa je Soška dolina, ki jo na severu krasijo najlepše gore. Po vsej pravici se ta del imenuje slovenska Švica. Naj omenim le Trento, prvi večji kraj v tem delu Primorske, ki jo je Joža Lovrenčič ovekovečil v svojem „Trentarskem študentu.“ V bližini Trente, pod Mojstrovko, izvira bistra Soča, ki privre v slapu iz navpičnega skalovja. Drugi večji kraj je Bovec, katerega ščiti pogorje Kanin, poleg katerega se dviga orjaški Rombon. Od tu nas, mimo prijaznih gorskih vasic popelje pot v Kobarid, nad katerim se dviga mogočni Krn; nekoliko nad Kobaridom pa stoji prijazna cerkva Sv. Antona. Kobarid meji na Slovensko Benečijo in gore. Tu blizu je tudi vas Kred, rojstni kraj Joža Lovrenčiča. Ne smemo pa odtod, ne da bi omenili Vrsnega, kjer se je rodil naš „goriški slavček“—Simon Gregorčič.

Ob že precej položnejši strugi Soče pridemo v največji trg Soške doline, v Tolmin. Trg ima krasno lego: ves je obdan od gora, ob njenih straneh tečeta Soča in Tolminka. Nad krajem samim kraljuje Kozlov rob, t.j. nekdanji Tolminski grad. Lepa je tudi Sv. Lucija s svojim umetnim jezom. Od tu nas v vzhodni smeri ob Idriji vodi pot v dva še važnejša kraja: Cerkno, ki je znano po umetniških rezbarijah, ter Idrijo s svojim slavnim in velikim rudnikom živega srebra.

Od Tolmina se soška dolina nadaljuje vse doli do Gorice mimo Kanala in Brd. V Solkanu je zelo razvita mizarska obrt. Še korak—in smo v Gorici, ki je bila pred drugo svetovno vojno središče zgornjega dela Slovenske Primorske. Nad Solkanom kraljuje Sv. Gora, znana in priljubljena božja pot. V bližini severne postaje se dviga Konstanjevica, v njenem ozadju pa vidimo jasne obrise vipavskih gora. V sredini mesta se vzpenja sivi grad s svojo že tisoletno zgodovino.

Na jugovzhodu Gorice se pričinja Vipavska dolina s svojimi prijaznimi vasicami. Po tej dolini, ki jo varuje Nanos, Kucelj in Čaven, teče mirno Vipava. Najbolj znani kraji so tu Vipava, Dobnberg in Ajdovščina. Blizu Gorice je tudi Mirenški grad z znamenito cerkvijo Žalostne Matere božje.

Na zahodu se razprostirajo slikovita Brda. Vasi so tukaj vseokrog obdane od vinorodnih gričev. Medana nam je dala velikega pesnika A. Gradnika. Najvišja vas v goriških Brdih je Števerjan, s katerega je krasen razgled vse naokoli.

Obrnimo se zdaj z Goriške proti morju. Že v okolici Jamelj opazimo tipični kraški svet. Tu je tudi vas Doberdob z značilnim kraškim jezerom. Kmalu zatem se razpne pred nami sinjina Jadranskega morja. Najprej zagledamo Štivan, kjer so sedaj pozidali znamenito gotško cerkev. Tu se prikaže na dan ponikalnica Timava in se prav tam izlije v morje. V Devinu pa ležijo veličastno nad morjem ruševine starega srednjeveškega gradu. Poleg njega stoji devinski grad. Po lepi cesti ob morju mimo Sosljana pridemo preko znanih nadbrežinskih kamnolomov ter mimo čudovitega Miramarskega gradu v Trst, največje mesto Slovenskega Primorja. Trst je predvsem važna luka za jugoslovansko zaledje in za srednjo Evropo. Naj omenimo še Bazovico, katere ime je s krvavimi črkami zapisano v zgodovini slovenskega naroda.

Kakor je lepa in čudovita ta naša primorska zemlja, ki so jo opevali naši največji možje, tako naj bo v srcu slehernega Slovenca svetla in jasna ljubezen do nje, da ji bomo ostali zvesti do zadnjega diha. „S.L.B.“

POZOR ADELAIDE!

Vse SLOVENSTVO se zbira v Južni Avstraliji
dne 24. julija 1954
v soboto od 7 zvečer do 11.45 PM
v HINDMARSH Hall — ADELAIDE
na ZABAVO IN PLES.

(Na PORT Road. Vzemite Trolley Bus, ki vozi v smeri Port Adelaide vsakih pet minut in izstopite na 7 ali osmem postajališču; dvorana je za cerkvijo)
Vsi se snidemo, da se domače pogovorimo in zaplešemo.
Misli.

Sveta maša s slovensko pridigo v cerkvi St. Joseph, Pirie St., v nedeljo dne 25. julija ob 9.30 zju-traj.

SPOVED: 21. in 22. julija zvečer od 7 do 9 ure, v soboto, 24. julija, dopoldne pri frančiškanih v 446 Henley Beach Road, LOCKLEYS, kjer bo mstanoval od 15. julija zvečer.
Obrnite se na mene v vsakem slučaju; tam me tudi lahko dobite. Telefon: L 8887.

MELBOURNE — NA PLEN!

PRVI Slovenski družabni večer v Melbourne-u!
PLES IN ZABAVA S SPOREDOM!
V soboto 14. avgusta ob 7 zvečer
V KENSINGTON Town Hall-u v Bellair St.

(Električni vlaki iz Flinders St. Station No. 9 platform—proga proti Essendon. Izstopite na NEWMARKET železniški postaji—le 3 minute do dvorane. — Imate pa tudi 'tram' iz Elizabeth St. No. 54 ali 57 in izstopite na 26 stopu.)
„Misli“

SPOVED: 11. in 12. avgusta zvečer od 7 do 9 ure zvečer. V soboto, 14. avgusta dopoldne od 10 do 12 ure—in sicer v cerkvi St. Augustine, Bourke St. Ali pred mašo, ki bo javljena na sloven. družabnem večeru.
Stanoval bom v „Padua Hall“ 19 A'Becket St., KEW. Telefon FA 8118, kjer sem Vam na razpolago.

Pozdravni govor

(g. S. Pevca, sodelavca in poverjenika „Misli“ v Wollongongu, na „Kresnem“ večeru 1954)

Ko smo prispeli sem v Avstralijo, smo se nekoliko začudili. Morda smo bili na prvi pogled tudi malo razočarani. Vse nam je bilo še tuje, nepoznano. Nikjer domačnosti, nikjer nič po naše. Čas bo prinesel tudi to, smo se tolažili in smo šli po svojih potih in opravkih. Treba je bilo znova v borbo—za kruh in za obstanek. Še utrujeni od vsega, kar smo doživeli in prestali, se nismo imeli časa oddahnuti. Življenje ne vpraša, ali si truden? Ker smo po svoji naravi v delo zaljubljeni, smo kar čvrsto poprijeli in—šlo je.

Kmalu smo spoznali, da je treba rešiti veliko problemov, zavozlanih vprašanj, preden čuti človek nekoliko trdnih tal pod seboj. Težimo za napredkom, ne moremo pa napredovati enakomerno in vsi obenem. Eden mora nositi večje breme kakor drugi, mora reševati težja vprašanja kakor njegov sosed. In vedno je treba računati z nepredvidenim in nepričakovanim, nezaželjenim. Nesreča se pripeti, bolezen potrka. Dolgi so potem dnevi in še daljše noči, samota in zapuščanost se pridruži bolniku ob postelji. Hvaležen vam bo za obisk in za prijazno, bodrilno besedo.

Marsikdo je sanjal prijetne sanje o sreči, ko je njegova ladja rezala valove na poti semkaj. Kje je zdaj ta sreča in kaj je z njo? Lačni je srečen ako pride do kruha, preganjani kadar je v zavetju, cigan če je našel sekirico. Čim manj zahtevamo od nje, tem lažje se bomo z njo sporazumeli. Če nimamo prevelikih zahtev, lahko tudi tukaj poiščemo kos sreče.

Mir in red, to sta dve veliki besedi. Mnogo jih je, ki ne morejo priti tukaj do pravega reda, ki ne najdejo več svojega miru. To je težko, toda čudno ni. Bil je vihar, svetilnica nam je v temi ugasnila, podrlo se je v nas vse do fermenta . . .

Prijatelji in bratje, prižgimo znova luč. Zdramimo se, razglejmo se, pogovorimo se. Poglejmo nekoliko nazaj, namerimo pogled naprej.—Tam, od koder smo prišli, je imelo življenje svoj smisel, vsebino in smoter. Sveti ogenj je grel od domačega ognjišča. Naši očetje so bili možje, značajni, pošteni, kakor iz kamna izklesani. Naše matere so bile trpinke in mučenice, ki niso poznale sebe, niso same zase nikoli ničesar potrebovale. Kakšen narod je bil to, — narod, kateremu boste zastoj iskali primere. Naš ponos je in naša čast, da smo izšli prav iz slovenskega narodnega občestva in ne iz kakega drugega.

Tukaj na tem mestu imamo sedaj drobec take domovine, iz kakršne smo bili rojeni. Ko po dolgem času zopet vidimo in slišimo vse to, domačo govorico, petje in rajanje in veseli smeh, nas nekaj stisne za srce, skoraj verjeti ne moremo. Želimo si, da bi vedno tako ostalo; naj bi tako ne bilo samo en večer, ampak vsak dan in vsak večer. Tako se zbiramo tukaj otroci tiste lepe zemlje, ki je daleč tam za morji in za gorami. Ne pozabimo je, veliko ji dolgujemo . . .

Zunaj preko praga pa smo spet v Avstraliji. Vedno bolj jo spoznavamo, vedno bolj domače se v njej počutimo. Avstralija je svobodna zemlja, tukaj plove svobodna zastava. Res je, tukaj ni preganjanja, ni zasledovanja, ni večnega strahu! Osebnost vsakega poedinca je spoštovana. Vsakdo ima pravico in priložnost povedati kar ima na srcu, giblje se prosto, kakor ga je volja in si uredi svoje reči, kakor se mu zdi najbolj prav. Prijatelji, ugotavljamo z zadoščanjem, da živimo mi tukaj v demokratični deželi, kjer so v veljavi demokratična načela in postave in način življenja!

Tako smo torej spet enkrat zbrani tukaj—na „KRESOVANJU“—da se pogovorimo, razveselimo in razvedrmo, in da zapojemo ono našo: „Mi se imamo radi . . .“ Obnovimo stara prijateljstva in poiščimo si novih, razvedrmo se in odložimo nekaj bremena. Obljubimo si, da srca zvesta kakor zdaj—ostala bodo vekomaj! Želim vsem prav prijeten in lep večer!

GUATEMALA

Če ne bi bila Guatemala tako blizu Panamskega prekopa (750 Milj) in povrh tega še v rokah v taktiki in metodah komunistično usmerjene vlade, bi novica o vstaji proti vladi ne bila nič posebnega. Vsa svetovna politika in javnost je že tako navajena vstaj in državljanskih vojen v Srednji in Južni Ameriki, da take novice ne povzročajo več nobenega razburjenja v svetovni politiki.

Že nekaj časa je ameriško časopisje opozarjalo na dejstva, da prihajajo v guatemalska pristanišča ladje iz „Železne zavese“ z velikimi tovari orožja za malo republiko. Očividno so komunisti pripravljali zalogo za novo „Korejo“—sedaj na ameriški celine, kar pa je ameriške vlada pravočasno zasledila ter hotela preprečiti z nadzor-

stvom tovornih ladij, ki so plule v bližini.

Razvoj dogodkov pa je Amerikance prehitel. Polkovnik Armas, voditelj protikomunističnih skupin, je vdrl iz sosedne rep. Hondurasa ter začel oborožen upor proti rdečemu nasilju in strahovladi. Med tem, ko se je guatemalska vlada pritožila pri „Združenih Narodih“, kjer jo je seveda podprla Rusija z vsemi svojimi priveski, so uporniške čete že toliko napredovale, da je moral predsednik režima strahovlade Arbenz podati ostavko ter je prevzel vlado Vojni svet. Po nekaj dneh pa tudi ta skupina ni zmožla položaja ter je nov Vojni svet s polkovnikom Monzon-om na čelu prevzel vodstvo, prepovedal komunistično stranko in začel pogajanja z uporniki.

Po izgledu se rdečim tokrat ni posrečila prekucija in zanetiti po-

Duša upora v Indokini—nje pozorišče v sedanjosti

Indokina je danes predmet pozornosti in skrbi vsega sveta, predvsem zunanje politike Zdr. držav, ki se zavedajo njene važnosti za vso južnovzhodno Azijo, nad katero grozi zagospodovati internacionalni komunizem. Duša upora v Indokini je sovjetski agent Ho Či-minh.

Kakor pri vseh izvensovjetskih komun. poglavarjih, tako je tudi življenje samozvanega komunističnega diktatorja v indokitajski džungli polno pustolovščin. Ho Či-minh je bil rojen pred šestdesetimi leti v mali vasiči dežele Vinh v Anamu.—Njegov oče je bil skromen anamitski knez in po očetu je mladi Ho podedoval oboje temeljnih lastnosti komunističnih aktivistov: sovraštvo in zavist. Sovraštvo proti Francozom, zavist proti imovitejšim knezom.

Z osemnajstimi leti je Ho Či-minh postal mornar in prepotoval skoraj vsa svetovna morja. Pri tem se je izučil raznih jezikov, seveda na način in v obsegu, kakor je to primer pri nešolanih ljudeh. Kot dvajsetletni rumenokoži Anamit neznatnega telesnega stasa, se je nastanil seveda v Parizu, ki je bivališče in vežbališče vseh pustolovcev.

Po končani prvi svetovni vojni je prišel na dan s svojim programom. Leta 1919 je mirovno konferenco v Versaillesu bombardiral s spomenicami in zahteval na podlagi 14 Wilsonovih točk, neodvisnost Indokine. Kakor mnogi drugi domoljubi, tako je tudi on ostal neusliščan. Zato se je obrnil h komunizmu.

Že kmalu po zaključku mirovne konference se je Ho Či-minh pojavil v Moskvi. Na Leninovi visoki politični šoli je končal revolucionarno šolanje, se izvežbal v sabotažnih podvigih in v likvidacijski tehniki komunističnih nasprotnikov.

Kot izučen revolucionarni strokovnjak je organiziral podtalna gibanja v Bangkoku, Bataviji, Rangoonu, Delhiju in Saigonu. V tem času je tudi ponovno spremenil svoj priimek.

Okrog leta 1930 se je pojavil v Bostonu, kjer je veljal kot konzularni uradnik sovjetskega gen. konzulata.

Kmalu zatem so ga poslali nazaj v Azijo s čisto določenimi podtalnimi direktivami. V mestu Hong Kongu so ga Angleži obsodili na dve leti zapora. S posrečenim begom pa si je kazni znatno znižal.

Žar na ameriški celine sami v tej tako odločilni uri.

Še nekaj podrobnosti o tej mali državi: Guatemala leži na ožini, ki veže Severno Ameriko z Južno. Nje ime pomeni v starem indijanskem jeziku „dežela orla“; je le več kot polovico manjša od Jugoslavije.

Je pretežno katoliška dežela, vendar je zanimivo, da kat. Cerkev zadnjih deset let ni imela nobenih pravic in svoboščin ter so bili samostani prepovedani. V glavnem je poljedelska država z okoli 3.283.000 prebivalci, ki govorijo pretežno španski. M.L.

Po kremeljskih navodilih je organiziral oborožen odpor proti japonskim zavojvalcem, kasneje pa se je po naročilu Kremlja z Japonci pobotal in sklenil z njimi premirje. Po kapitulaciji Japonske se je zlahka polastil velikih predelov Indokine in se proglasil za predsednika države, ki jo je imenoval Viet Nam (Južna sreča). Vendar ta sreča ni trajala dolgo. V Indokino so se vrnili Francozi in zahtevali svoje pravice. — Ho Či-minh jim je napovedal boj na življenje in smrt.

Le pogledjmo. Če komunisti začno pritiskati proti zahodu v Siam (Thailand), državo, ki meri nekako toliko kot dve Jugoslaviji in ima okoli 18 milijonov prebivalcev, bodo sicer naleteli na odpor, toda veliko vprašanje je, če bo ta dovolj močan, da bi jih zaustavil. V Siamu deluje od 1950 ameriška vojna misija. Severno od Siama ležeča Burma, ki je prav tako bogata na rižu kot Siam, ne kaže nobene posebne volje za borbo proti komunizmu. Država, ki meri toliko kot tri Jugoslavije in ima blizu 20 milijonov prebivalcev, utegne torej zlahka pasti pod komunistično oblast.

V smeri proti jugu bo prva na redu Malaja, kjer se Angleži že več let bore s kom. uporniki. Je sicer sorazmerno majhna ($\frac{1}{3}$ Jugoslavije), toda silno važna zaradi bogatih rudnikov cinka in obsežnih gumijskih nasadov. Polovico prebivalstva dežele tvorijo kitajski priseljenci, kar bi komunistom zelo prav prišlo.

Dalje proti jugu leži Indonezija, ki meri nekako površino dveh N.S.W., ima pa nad 80 milijonov prebivalcev. To je najbogatejši predel vse Jugovzhodne Azije. Poleg riža, čaja, gumija, petroleja in cinka ima dežela še vsakovrstna druga prirodna bogastva. Komunisti, ki imajo že sedaj v deželi precejšen vpliv, bi se v slučaju male pomoči od zunaj lahko naglo povzpeli na oblast.

Iz Indonezije ni več daleč do Filipinov in Avstralije. Na Filipinih imajo Združene države na osnovi medsebojne obrambne vzeze svoja vojaška oporišča, toda kljub temu ni izključeno, da bi se mogli ti stalno upirati kom. nevarnosti, če bi kom. zajel Indokino in zgoraj omenjene dežele.

Japonska, na katero se Amerika pri obrambi pred kom, nevarnostjo na Daljnem vzhodu najbolj opira, bi bila osamljena. Viri surovin njene industrije in njena tržišča bi bila pod kom. nadzorstvom. Kako naj bi potem vzdržala in se rdečim upirala?

V vojni, ki se sedaj vodi v Indokini, je izredno veliko na tehtnici. Komunistična utrditev v Indokini bo temelj za nadaljna osvajanja. Vojaški strokovnjaki so prepričani, če svobodni svet komunistov ne bo ustavil tam, bodo ti v stanju osvojiti kmalu vso Jugovzhodno Azijo. S tem jim bodo odprta vrata v Indijo, Pakistan in na Jug.

Razumljivo je, da se je Am. odločila, da tvega vojno raje danes, kot

bi jo morala nekaj let kasneje pod veliko slabšimi okoliščinami.

Izguba Indokine in sosednjih dežel bi svobodni svet zadela komaj kaj manj, kot ga je zadela izguba Kitajske. Zgleda, da so tokrat v Washingtonu pametnejši, kot so bili pred leti, ko so pustili komunistom osvojiti razsežno, bogato in obljudeno Kitajsko.

Upajmo, da nas bo sedanja „združena akcija“ Dullesova rešila pred strahotami novega splošnega spopada ter obvarovala svobodni svet pred komunistično poplavo.

M.L.

KRESNI VEČER

Bilo je slovensko kresovanje. Nismo zažigali kresov, ker Turkovi ni bilo — pač pa smo plesali, pili in jedli. In klepetali — da imam jezik zatekel! Ob štirih popoldne je bil začetek. Dne 27. junija 1954 Gospodovega leta. V Paddington Občinski dvorani. Prireditelji: „Misli“, to je suhi in idealistični pater R. Pivko, ki urejuje, tiska ter lepi znamke na „Misli“. Ob peti uri nisem več prazne mize dobil. Veliko znanih obrazov. Gg. Plesničar in Porok z rodbinami, oba vzgled in dika naših posestnikov ter drugi — prijatelji, znanci, fantje iz Newcastle-a, Woolongonga, ki so se pripeljali z avtobusom; organizacijo te „ekspedicije“ je vodil g. Pavel Arhar, ki nam je zaigral nekaj lepih narodnih. Tudi fantje pionirji iz Snowy niso manjkali. Našli so celo nekoga, ki zna šteti — zbralo se nas je okoli petsto.

Prvič je slovenski šramel zaigral, prav lepo, posebno citre. Pozneje pa so jazz — isti zasvirali divje komade, da je mladina metala noge prav po zamorsko v najnovejših plesih.

Pater nas je vse resno (preresno) pozdravil, tako tudi g. Pevc, ki je dejal nekaj lepih besed. Izgledal je turbno naš Pevc — pozneje se je omehčal z nekaj kozarčki . . . Preveč žalostno so nam pokazali kratko sliko „Zapuščena mati.“ Franci Bresnik izgublja humor, odkar se ženi. Temveč veselja nam je dala mama Simenčič s kranjskimi klobasami, ki so mojstrsko delo g. Jereba, ki se lahko celo Urbas pred njim skriva! Staro in mlado je planilo po klobasah, kot da nismo že teden dni jedli. Kljub zimji je zmanjkalo piva kaj hitro. Vino pa je bilo pač — avstralsko. Naše vinogradnike bi bilo treba pregovoriti, da prinesejo kako domačo kapljico, in bi jo radi plačali kar bi že bilo! Potica gospe Simenčičeve in ge Tavčarjeve je skopnela kot sneg na soncu. Tako tudi domači krofi, katere je gospa Ber-ova pekla celo noč in druge nagrade nima kot: pristrčna hvala, gospa Berova! Ste našla čas z osmimi otroci doma, samo da bi domača zabava res dobro uspela. Še enkrat očetu Simenčiču hvala, saj je polomil lastni avto, da je prevažal stvari na ples, da bi vsa izvedba bila prvovrstna. Prijazni gospod Tone Židan, ki je stregel pijačo, Franci Bresnik, gospa Tvrđi, gospodična Šmucova, ki ste žrtvovali večere, da se uredi in zabava narod. Gospod Šmuc, ki je z vrlimi fanti vadil ter nastopil tako, da ga vsaka radio-postaja lahko daje tedensko na program.

Zanimivosti od blizu in daleč

*Namesto izvoza — uvoz kmetijskih pridelkov.

Zanimive stvari iz družbenega plana in državnega proračuna Jugoslavije. — Včasih je bilo kmetijstvo glavni dobavitelj produktov za izvoz. Sedaj jim kmetijstvo dela preglavice. V ekonomskem letu 1952-53 so uvozili 100.000 vagonov ali milijon ton pšenice. Letos bodo uvozili 46.000 vagonov pšenice in 3.100 vagonov masti. In to po lanskem letu, ki je bilo nadpovprečno. Stara Jugoslavija

je letno izvažala povprečno 20.000 vagonov pšenice in 40 do 45.000 vagonov koruze. Titova Jugoslavija leto za letom uvažala pšenico in mast, kar je oboje poprej bilo najvažnejši izvozni predmet. („Slov.“) *Pomanjkanje strokovnih delavcev. — Tovarne doma se za strokovne delavce kar tepejo, jih druga pred drugo skrivajo. Pa kaj, ko jim polom v vseh načrtih glede stavbenega gibanja križa vse načrte. Delavci se ne morejo seliti, ker manjka stanovanj, ali pa izgubijo 4 do 5 ur na dan za vožnjo na delo in nazaj. Ljudje se vozijo na delo iz Celja v Maribor, iz Zagreba v Karlovac itd. Taki zgledi dovolj povedo.

*Gospodarsko in finančno stanje sedanje Jugoslavije je tako, da je komunistična vlada enostavno morala povedati svojim upnikom, da dolgov, ki letos zapadejo, ne more plačati. Dolžnik, ki svojih dolgov ne more plačati, je v konkurzu (je prišel na kant, na boben op. ur.)

*Titov ambasador Popovič je za slovo iz Washingtona potoval po Ameriških Združenih državah. Demokratično čuteči Slovenci, Hrvati in Srbi v Ameriki so odgovorili z demonstracijami v raznih ameriških mestih, zlasti v San Franciscu, v Chicagi in Clevelandu.

*Kom. režim v Jugoslaviji je dobil od Zpadnih držav 854.056.964 dolarjev v obliki pomoči in 236.712.000 v obliki posojil do konca 1952. Vojaške pomoči tu niso vključene. Če pustimo ob strani posojila ter vpoštevamo samo pomoč in vzamemo predvojno vrednost dolarja napram sedanji \$1.50, se pravi, da je sedanji režim v Jugoslaviji dobil predvojnih 570.000.000 dolarjev v dar. Zadnji jugoslovanski predvojni proračun ni presejal 16½ milijonov dinarjev ali 260 milijonov dolarjev. Dar pa, ki ga je dobil kom. režim, trikrat presega predvojne jugoslovanske državne proračune. 1953 je dobila skoraj enako gospodarsko pomoč. Kljub temu je poljedelstvo uničeno, tako da mora pretežno poljedelska Jugoslavija poljedelske pridelke sedaj uvažati.

*Konec maja in v začetku junija so v Sloveniji bile velike poplave, ki so zahtevale mnogo smrtnih žrtev. Cele hiše so bile odplavljenе. Najbolj sta trpele Štajerska in Prekmurje ter predeli ob Savinji.

*Zadnje novice: V Gvatemali so uporniki zmagoslavno vkorakali glavno mesto — po sklenitvi premirja. Vodja upornikov, polkovnik Armas, je skupno z vojnim svetom sestavil novo vlado.

*Tudi na Bavarskem in v Avstriji so velike poplave zahtevale veliko žrtev. Mnogo hiš odplavljenih.

* * * Če imaš uspehe, te spoznavajo ljudje, če imaš smolo, spoznaš ljudi sam.

Pri prvem kozarcu človek pije vino, pri tretjem pije vino človeka.

Kjer ni psov, tulijo volkovi.

KRONIKA IN ZAPISKI

Rojstva: Družino g. Vinka in ge Roze JAMŠEK je osrečil že tretji otrok, tokrat fantek-Martin. Družino g. Ernesta in ge Dragice

STRŽINA je razveselil Viktor Ivan.

Poroke:

V Bankstown-u sta se poročila gdč. Slavka Eškinja z g. Pero Šarič.

V CANBERRA sta sklenila sy. zakon 19. junija gdč. Vera Kos in g. Ivan Urh.

V Darlinghurstu sta si pred oltarjem prisegla zakonsko zvestobo gdč. Marjory Murdoch in g. Metod Novak.

Novim parom tudi naše čestitke!

Novice iz Zapadne Avstralije

*Nas je okoli 350 Slovencev v najbolj obsežni federativni državi, ki ima skoro tretino vse avstralske površine, a le nekaj nad 800.000 prebivalcev. Skoro vsaka ladja iz Italije nam prinese nekaj novega prirastka. Tako so se v zadnjem poletju izkrcali Mr. Frank Soklič, Mr. Nace Janša, Mr. Tomšič Silvo, Mr. Fran Šabec, Mr. & Mrs. Franc in Pavla Žnidarčič, Mr. Mirko Novak, sodnik v.p. Miss Antonija Tomazin, sestra gospoda Vinka. Vsem novoprišlecem pristrčen pozdrav in krepko dobrodošlico za uspešno gradnjo bodočnosti!

*Veseli smo tudi naravnega prirastka v naslednjih družinah: družina Mulej v Tuart Hill ima prvorojenčka Jonnya, družina Lango, Osborne Park, ima prvorojenčka Lavrenca Lenarta. V družini Zorzut, North Perth, se je Alenki pridružil bratec Rudolf Edvard. V družini Tavčar, Osborne Park, sta Jožica in Boris dobila brata Miroslava. Triperesni deteljici sestic v družini Jazbar, Salomon Gums, se je pridružila sestrica Francis Antonija; štiriperesna deteljica pa pomeni srečo.

*Vedno bolj se osredotočajo slovenski rojaki v Perthu in bližnji okolici, kjer nas je sedaj vsaj 270. V Wanneroo pri Perthu se je na svojem zemljišču naselila družina Hobič; stanuje v zasilnem domu in trebi „bush“ za vrtnarijo. Iz Boulderja na Goldfields, kjer sta prodala Strand Cafe, sta se v North Perth preselila Mr. & Mrs. Slavko in Romana Tajšek. Iz puščave, kjer je dve leti delal na T. A. Railway, je prišel v Perth Mr. Jože Otorepec, iz Woroloo-Sanatorija pa Mr. Maks Namestnik. Vedno več rojakov prihaja pod lastni krov. Tako so si zadnje mesece naslednji kupili hiše: Mr. Mrs. Stres v East Perthu, Mr. Mrs. Golja v West Perthu, Mr. Mrs. Sfiligoj in M. Mrs. Robida v North Perthu. O gradnji in nakupu hiš bo sledilo še marsikatero presenetljivo poročilo. Naj bi bili prav kmalu vsi slovenski rojaki deležni „božjega hišnega žegna“! — Naš priljubljeni „Vienna Cafe“ v William St. (lastnika Mr. Tomazin Vinko in Mr. Zigmunt Jože) je dobil iz Slovenije novo spretno kuharico — gdč. Antonijo Tomazin, Vinkovo sestro. — Junij, ki je sicer znan kot najbolj deževen mesec, nas letos zabava s soncem in toploto; za „farme“ in „gardene“ tako potrebni dež pada le ponoči. Šaljivci so mnenja, da je to posledica poizkusov z atomskim orožjem in da lepo vreme mnogim doprinaša k veselemu razpoloženju.

Dr. I.M.

Kdo more pohvaliti vse delo, ki ga zahteva taka organizacija: naš japonski Slovenec g. Magušar s sprejemnim komitetom, dr. Olip, Darko Sedlar, g. in ga Mandičeva, Saša Jeglič, Tone Žitnik, ki nam je posodil pravkar došle slovenske plošče, katere so bile namenjene le za začetek zabave, najlepša torta večera gospe Putre-jeve, gospodične Mimi Putre, Lojzka in Kristina Jug, Malka Stokova, Inge Tavčarjeva, gospodje Šumi, Drnovšek, Jeger, Čebokli, Rože, gospa Tavčarjeva, ga Putre-jeva, neumorna in kot sončni žarek prijazna gospa Simenčičeva — vsi, vsi, nimaš dovolj besed, nimaš dovolj izrazov, da bi jim dostojno rekli:

HVALA VAM VSEM, KER STE NESEBIČNO DELALI TER USPELI!

„Misli“ se Vam bodo ob priliki oddolžile za vso nesebičnost in požrtvovalnost.

Mi kot gostje moramo priznati, da občudujemo ves trud, ki ga pater Pivko opravlja, da organizira takole „veselico“.

„Misli“, po drugi strani, pa se zahvaljujejo radodarnim rojakom, da bo tisk slovenskega časopisa v Avstraliji lepši in bogatejši. Z.J.

Tudi številke nam pokažejo uspeh:

Prejemke pri vratih so pregledali naslednji gospodje Dr. Olip, Plesničar, Sedevc, Magušar, Gruntar in pa blagajno pri jedachi in pijači so pregledali gospodje pater Pivko, Simenčič in Jeglič —

DOHODKI:

Prejemki pristo- voljnih prispev- kov	£93 13 0½
Hrana in pijača	£225 2 0
Krofi, potica in torta	£10 4 6
Razglednice „Bleda“	£4 10 0
Darovi	£6 10 8
	£340 0 2½

IZDATKI:

Dvorana z mikro- fonom	£45 18 3
Muzika	£22 0 0
Hrana s klobasami	£39 7 10
Posoda, prti, prevoz in ostali manjši izdatki	£25 16 5½
Razglednice „Bleda“	£4 4 0
Pijača	£94 7 0
	£231 13 6½

Razlika £108-6-8 v sklad „Misli“.

Printed by Publicity Press (1938) Pty. Ltd., 71-75 Regent Street, Sydney, for the Publisher, Rev. R. Pivko, 66 Gordon Street, Paddington, N.S.W.

D78

Sem Kranjeceev Jurij...

IZKUŠENI OČE

Pepček stopi v trgovino s praznim lončkom in prosi, da mu dajo kilo bele barve.

Trgovca mu napolni lonček in pravi: „Tristo dinarjev! — „Tristo?“ se začudi Pepček. „Oče mi je rekel, da bo prišel plačat prihodnji teden.“

Trgovca mu vzame lonček nazaj, ga sprazni ter vrne Pepčku. Ta pogleda vanj in pravi sam sebi: „Pa je oče res imel prav. Kar je ostalo v lončku, bo kar zadostovalo, da pobarva tisti okvir.“

ZANKO so pravilno rešili: Karla Tvrđi, Alojz Semenič, Alojz Zbogar, Anton Cečko, Darko in Milka Stanič, Silvo iz Ingleburna. Knjige bomo razposlali za nagrado.

VSEM ONIM,

ki so poleg naročnine še posebej darovali v sklad „Misli“ — se pristrčno zahvaljujemo: Antonu Žitnik, A. Dubrovič (vsak po £4/-); Stanku Vatovec (£2/-); Karlu Bezjak (£1/10); Rihard Tvrđi, Ivanu Kobal, Alojziju Zbogar (vsak po £1/-); Fridriku Konečnik, V. Popit, Antonu Štukelj in Mariji Volarevič (vsak po 10/- šil.) ter I. Kenda (4/- šil.)

Fantje iz Villavooda pri g. Šmucu 14/1 šil.

Iskrena ZAHVALA vsem, ki so poslali naročnino. Oprostite, ker ne morem takoj vsem odgovorjati. Le najnujnejša pisma takoj odgovorjam; ostala naknadno.

Naj bo v nesrečnem zakonu, ki se konča z ločitvijo, kriv mož ali žena, žrtev je vedno—otrok.

Zaljubljeni vidijo v svetu samo sebe, pozabljajo pa, da svet vidi nje.

Ljubezen je slepa, a zakon ima dobre oči.

Drag spomin

Na poti iz gledališča do doma sem izgubil svojo ženo. Poštenega najditelja prosim, da mi vrne vsaj njen krzni plašč, ki mi je zelo drag spomin na moje delo. Ostalo lahko obdrži za nagrado.

* * *

DEJSTVO

Če imate težko glavo,
Pijte Tony-jevo kavo;
Boste prav lepo zaspali,
Celo noč lepo sanjali.

K.J.

OPOZORILO davkoplačevalcem! Kdorkoli je izdal denar za šolanje svojih otrok (pristojbine, uniforma, knjige i.t.d.) in to smatra kot obvezni izdatek, naj te izdatke prijavi za zmanjšanje davkov na davčni prijavi — Taxation return. Skupni izdatki za šolanje enega otroka ne smejo presežati £75/-.

Priporočam se za pošiljanje paketov v domovino.

Najnižje cene — najhitrejša postrežba!

JOSIP ZADNIK
56 Norfolk St.,
North Perth, W.A.

BRISBANE

IZ BRISBANE je poverjenik „Misli“ poslal kratko poročilo o „Prvem slovenskem večeru“:

„Rad bi Vam povedal, da smo tudi v Brisbane-u Slovenci veseli ljudje.

„Na povabilo gospe in gospoda Smerdela se nas je zbrala mala družbica Slovencev,

„v petek zvečer 21. maja, na njihovem prijaznem domu v Darri. Bil je prijeten družabni večer—bolj v ožjem krogu. Gospa Betka nas je presenetila s sijajno večerjo, gospod Stanko pa z malim programom „Radio Ljubljane“. Priskrbel je takozvani „taperecorder“ z zvočnikom“ (aparatus za posnemanje godbe ali govora na poseben plastičen ali kovinast trak, ki se lahko nato predvaja tako kakor navadna gramofonska plošča—op. ur.) Na programu so bile slovenske narodne pesmi s spremljavo harmonike in kitare, nekaj recitacij, potem pa šale in smeh. Vzbudilo je obilo veselja, tako da nam ni zmanjkalo dobre volje in pesmi do zgodnjih jutranjih ur. Ob tej priliki smo zbrali za „tiskovni sklad“ „Misli“ £4-0-0, katere prilagamo.

Želimo, da nas čimprej obiščete in da bi tudi tu v Brisbane priredili slovenske zabave take kot v Sydney-u.

Iskrena zahvala vsem in vsakemu posamezno! ČESTITAMO!

(Uredništvo).

Dr. J. KOCE,

G.P.O. Box 670, PERTH, W.A.

POŠILJANJE PAKETOV V DOMOVINO!

Dejstvo je, da je moja firma uvedla najnižje cene za pakete. Računajte in boste sami ugotovili, da je to res!

Dejstvo je, da uživa moja firma v Trstu glas, da posluje točno kot ura. Na željo so na razpolago zahvalna pisma rojakov, ki to zgovorno potrjujejo. Strokovno pakiranje brezplačno.

Za vse informacije—glede preskrbe raznih dokumentov, dovoljenj, prevodov, kreditov, špedicijskih poslov, potovanja i.t.d.—na razpolago.

CVETJE

V JESENI

DR. IVAN TAVČAR

SEDELI smo na najlepšem ljubljanskem vrtu v senci pod divjim kostanjem. * Gospa Marica je z belo roko prekladala posode ter nalivala kavo, da je puhtel prijeten duh pod zelene veje. * Tudi gospa Mica ni hotela ostati brez dela. Narezala je belega kruha ter ga simetrično razstavila po mizi. Vmes pa je postavljala gospa Dinca male krožnike z rumenim medom in surovim maslom. * Pri tem človekoljubnem delu, ki je veljalo predvsem meni, me je prešinila misel — Bog ve od kod je bila prišla — ki ni bila ljubezniva za ljubko trojica, katere gost sem bil danes na najlepšem ljubljanskem vrtu. * Premišljal sem: „Kako so lepe in srcu prikupljive, pa bi vendar življenje zastavil, da ta trojčica ni nikdar poznala tiste vse mogočne ljubezni, katera ni dana vsakomur, komur je pa dana, ga pretrese, kakor pretresa vihar gozdove na gorih!“ * V svoji neprevidnosti sem dal besedo tej svoji misli. Kakor trije čmrljčki so se dvignile ter brenčale okrog mene. * „Kaj, da me nismo vzele svojih mož iz ljubezni?“ * Prav ostro so me napadale, posebno gospa Dinca: „Da bi jaz svojega moža ne bila vzela iz ljubezni?“ * Polastila se me je hudobija: „Moje mnenje govori, da si svojega moža vzela, ker prideluje vsako leto obilo dobrega in dragega vina.“ * Že sem upal, da pridem v dotiko z njeno sladko ročico. Toda vmes je posegla gospa Marica: „In jaz sem svojega

vzela, ker prodaja na debelo sladkor in moko?“ * „In jaz,“ je hitela gospa Mica, „svojega, ker z dobičkom razpečava sukno in platno?“ * Nobena ni hotela odnehati od čebljanja in iz oči jim je plamtel ogenj, da sem menil, zdaj zdaj bom upepeljen. * Na Kamniških planinah se je pričela megla kaditi iz vrhov. * „Vreme se izpremeni,“ sem pripomnil, da bi napeljal govorico v drugo strujo. * Unisono: „Užaljene smo!“ * „Saj niste same, ljube prijateljice, saj imate obilo tovarišic! Čas, recimo, moderni čas je tak, da je zakonska ljubezen prav važno blago, ki se za visoko ceno prodaja, za visoko ceno kupuje. Kaj morete ve za to? Žrtev ste dneva, ki vas je rodil. A same dobro veste, da bi danes Leander ne plaval čez Helespont, ako bi pri dekletu ne slutil nekaj težkih hranilničnih knjižic. Tudi jaz ne morem za to, da je tako.“ * „Obrekovalec! Hudobnež!“ * Posadil sem se na konja: „Kaj veste ve tri, kaj vedo vaše tovarišice, kaj ve moderna ženska o tisti ljubezni, ki pretresa telo in dušo, ki veže dušo in telo, ki je kakor nevihta, ki pride, da ne veš od kod, ki te podsuje, ki te stolče, da se od nje nikdar več ne oddahneš, ki jo pa vendar hočeš imeti in najsi zaradi nje izgubiš življenje! Kaj veste ve o taki ljubezni!“ * „Dokler so v stanu mesec za mesecem polagati stotake na mizo! Ako bi ne bilo stotakov, ako bi ne bilo obleke in svile, ljubi Jezus, koliko ženic bi svoje može še ljubilo?“ * „Ti to dobro veš, ker si—oženjen!“ * Grenko zasmehljivo so se smejale. * „Zasmehujte me, kolikor vas je volja! Da, prijateljice, kar ni bilo dano vam, je bilo dano meni! Pretresla me je ljubezen, enaka viharju, enaka nevihti. Prišla je pozno, prav tako je prišla, kakor pride včasih kako cvetje v pozni jeseni. Sadu ni rodila, kakor ga ne rodi jesenski cvet. Ako me hočete poslušati, vam razodenem vse. Pri tem tudi zveste, čemu nisem hotel zakonske družice, katera bi me bila ravno tako krog prsta obvijala, kakor obvijate ve svoje može. Pri poslušanju se boste morda obilo smejale. Vprašanje je torej, me li hočete poslušati?“ * Gospa Marica, gospa Mica in gospa Dinca so soglasno odgovorile, da hočejo poslušati.

(Nadaljevanje)

DOPISI

„Odkrito povem Vam, da kakor pomladni prvi sončni žarki ogrejejo naše lepe planine, tako je zaživelo v meni, ko sem tu danes zagledal Vaše lepe „Misli“.

Daleč tu v pustinji, odkjer Vam pošiljam topli pozdrav, želim obnem obilo uspeha še vnaprej.

Janez Č

Tudi jaz Vam končno pošiljam majhen prispevek, verjetno zadnji izmed vseh „zajedalcev“, radi katerih boleha Vaša blagajna na kroničnem gladu. Res so nas nekdanj učili, da „dvakrat da, kdor hitro da“, ampak še bolj res je, da Vam bo teh 5 funtov naenkrat več zaleglo, kot če bi poslal nekaj šilingov vsakokrat, kadar se je oglasila moja kosmata in zaspana vest. . . . V glavnem upam in mislim, da so naši Slovenci v Sydney-u in okolici imeli malo lažje življenje kot mi tu v „bushu“ in da so si mehkeje postlali. Kako kaj stojite s pevskimi zbori, igralskimi društvi, športnimi klubi itd? Če se slov. značaj ni izpremenil in če so trije Slovenci še vedno kvintet, potem mislim, da se tudi na kulturnem polju dobro dela. — Ostanite mi zdravi in čili in na prihodnjem slovenskem družabnem večeru popijte en kozarec cvička na moj račun. Kaj bi dal, da bi bil zraven!“ (Iz življenja na progih enkrat prihodnjič; op. ur.) A.D.